

ODBIGLO MAGARE

1664., miseca gospoinšćaka na 1. pođe Juriša Martinčević i Martin Rusandić, samo 28 junaka, i zasidoše u Radobilji Turkom. Srića jim iznese Alibega Matuzovića, tute ga vrlo raniše i nosiše ga daleko, a kada vidiše da krepaje, tako mu glavu odsikoše; i dočim je živio svakomu je junaku obećava 300 groša i još darove plemenite.

1664., miseca rujna na 15. Petar Zahočić, samo 4 junaka, izpod Imockoga i Spasika dovede Turčina i 3 magarenja i svi zdravo f. B.

1665., miseca maja na 3. Udari grad, vijar i potmete tolike ptice brez broja, samo naša dica uhitiše i nakupiše 600, a kamo ostali narod, tome broja ne ima, niti je nitko sazna ovo čudo koe se učinilo o tica i prikor.

1686., miseca januara na 19. naša vojska otide na Vitinu, 7 stotina ljudi, opale svu Vitinu; ali nemogli kula, zašto Turci biju iz nutra, ter nesmiše pristupiti. Dognaše male živine 300, goveda 100, konja 20, sužanja oliti čeljadi 15, jednoga čovika ubiju iz puške, naši svi zdravo. Istoga dneva druga vojska udari na Posušje, 1500, prid njimi Nakić Mati vojvoda. Opali Posušje, Gradac, Grude, Kočerin. Dognaše male živine 3 hiljade, goveda 800, konja naprćenih svake

robe veće od sto, a što nije naprćeno 50, posikli ljudi 6, uhitili 30 ...

1686., miseca juna na 4. Grgur Leh, samo 20 junaka, zavide u planinu u Vranići jednako izade i otiđe 13 turaka i kršćana, što se zna tko je Turčin, tko li kršćanin, gonili su iz Mostara robe svakojake a najviše trišanja 13 konja, onde na nje udare, jednoga ubiju a drugoga živa dovedu, a ostali uteku, i dovedu 12 konja, nu trinadesti se nikako izmakne, nemogli ga naći, na komu je roba i bila, tot tako i donesu 13 kabanica, neka nisu goli.

1945., miseca veljače na 7. Odoše naše brigade samo 3000 druga, udariše i jamiše Široki Brig, opalije gimnaziju, crkvu težko oščetiše i veće, a franjevaca ubiju, poliju gorivom i zapale 12, od tizi i brata laika 3, što se zna tko je svećenik, tko li laik. Tako rekoše, a ja ne znam, fra Marko Barbarić, veće od 80 godišća, bijaše na samrti, ali su ga među prvima odnili i ubili tot tako, da im ne bi umro. Dotiraše naprćenih konja i magaradi ni broja jin se ne zna, a goveda, ovce, koze te robu, što se di našlo i robilo, nitko ni brojio nije.

1945., miseca veljače na 8. Fratara iz mlinice izvadiše 8 i odvezoše priema Zagvozdu, i o njima se ne zna.

1945., miseca marča na 13. Na Kočerinu, kraj odvojka puta za Mamiće, stajalo je niekakvo mršavo i izpaćeno magare i gledalo u fra Vojislava. Znao je da već više od misec dana luta po Kočerini, nitko ga ne hti odvesti kući. Vojislav ga obide, zaleti se i uda-

ri cipelom pod rep. Magare poskoči, okrene se i strigući ušima ponovno upilji pogled u fra Voju. Potom pomisli fra Vojo: „Nu mene budale! Što je ovi siroti stvor kriv?” I pokaje se Vojo, koji nikad mrava ne sgazi, što izkali svoj bis za sve što se dogodilo, tamo gdi ne triba.

Ante Kraljević

KADA PTICE NE PIVAJU

mh matica hrvatska
Ogranak Matice hrvatske u Širokom Brijegu

Široki Brig – Zagreb, 2015.